

*Parlamentul României**Senat**Președinte***Domnului Valer Dorneanu****Președintele Curții Constituționale a României****Domnule Președinte,**

În temeiul art.146 lit. e) din Constituția României și al art.34 alin.(1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, formulăm prezenta

CERERE

de constatare și soluționare a conflictului juridic de natură constituțională între Parlamentul României - Senat, pe de-o parte și Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Urmărire și Criminalistică, pe de altă parte, declanșat de urmărirea penală a președintelui Senatului României, în funcție la data de 5 martie 2017, pe motiv că acesta nu ar fi supus plenului Senatului, solicitarea Agenției Naționale de Integritate de încetare de drept a mandatului de senator al domnului Marciu Ovidiu Cristian Dan și de a declara vacanța locului de senator al acestuia. Urmărirea penală a unui membru al Senatului României pentru acte de procedură parlamentară, pe care le-a îndeplinit în strictă conformitate cu dispozițiile regulamentare referitoare la exercitarea mandatului de senator, constituie un exces de putere și un amestec direct și neconstituțional al unei structuri a Ministerului Public în activitatea Parlamentului, ca organ reprezentativ suprem al poporului român și unică autoritate legiuitoare a țării.

De la început, doresc să precizez că art.69 alin.(2) din Constituție, care consacră nulitatea mandatului imperativ al membrilor Parlamentului, interzice orice ingerințe în activitatea deputaților și senatorilor care ar veni din partea alegătorilor sau autorităților statale. Urmare a acestei interdicții, Ministerul Public nu are dreptul să desfășoare un control asupra activității parlamentare a unui membru al Senatului pentru modul în care acesta își exercită mandatul, cu respectarea strictă a prevederilor regulamentare. Curtea Constituțională va constata un fapt fără precedent și de o imensă gravitate, prin care o structură a Ministerului Public a încălcat regimul constituțional de protecție a mandatului parlamentar: un membru al Parlamentului este urmărit penal, pentru activități curente, prin care își exercită mandatul, în strictă conformitate cu respectarea Constituției și a regulamentelor parlamentare.

Tot astfel, art.69 alin.(2) din Constituție interzice oricărei autorități publice, să impună unui membru al Parlamentului cum să voteze sau să acționeze în exercitarea mandatului obținut prin votul alegătorilor.

Prin urmărirea penală a unui membru al Senatului, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Urmărire Penală și Criminalistică și-a arogat competența de a exercita un control judiciar asupra modului de derulare a unor proceduri parlamentare, realizate, așa cum am arătat, conform Regulamentului Senatului, de către președintele acestei Camere legislative, de biroul permanent al Senatului, precum și de comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări. Actele procedurale îndeplinite în conformitate cu prevederile regulamentelor parlamentare nu pot face obiectul controlului organelor Ministerului Public, acestea fiind modalități prin care Camerele Parlamentului își îndeplinesc rolul constituțional și lucrează în temeiul și potrivit propriei autonomii organizatorice și funcționale consacrate în art.64 alin.(1) din Constituție.

Totodată, conflictul juridic de natură constituțională între cele două autorități publice este determinat și de solicitarea de către Secția de Urmărire Penală și Criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă instanța supremă, a unor documente și acte care au făcut obiectul unor dezbateri parlamentare în Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului României, solicitare formulată în perioada în care procedura de examinare era încă în desfășurare. În plus, prin aceeași secție Ministerul Public a solicitat imperativ Senatului, să îi prezinte o informare oficială cu privire la stadiul de soluționare a cererii adresate președintelui Senatului României, la data de 24 februarie 2017, de către Agenția Națională de Integritate.

Cum documentele și actele unei comisii permanente, ca și stadiul de soluționare de către aceasta a unor lucrări ce țin de competența și organizarea sa internă, precum și de regulile de desfășurare a procedurii parlamentare, corespunzătoare competenței unei astfel de comisii, nu pot face obiectul controlului Ministerului Public, este evident că prin aceste imixtiuni ale Secției de Urmărire Penală și Criminalistică a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în activitatea Senatului României, se încalcă regimul protecției constituționale a mandatului parlamentar, autonomia organizatorică și funcțională a acestei Camere a Parlamentului, prevăzută în art.64 alin.(1) din Constituție, precum și principiul colaborării instituționale loiale, care este

o garanție a respectării principiului constituțional al separației celor trei puteri în stat, consacrat în art.1 alin.(4) din Legea fundamentală.

Ne întemeiem prezenta cerere de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională pe următoarele considerente:

I. Cu privire la noțiunea de conflict juridic de natură constituțională în jurisprudența Curții Constituționale a României

În ceea ce privește noțiunea de conflict juridic de natură constituțională dintre autorități publice, Curtea Constituțională a reținut, prin Decizia nr.53 din 28 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.144 din 17 februarie 2005, că acesta presupune „*acte sau acțiuni concrete prin care o autoritate sau mai multe își arogă puteri, atribuții sau competențe, care, potrivit Constituției, aparțin altor autorități publice, ori omisiunea unor autorități publice, constând în declinarea competenței sau în refuzul de a îndeplini anumite acte care intră în obligațiile lor*”. De asemenea, prin Decizia nr.97 din 7 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.169 din 5 martie 2008, Curtea a reținut: „*Conflictul juridic de natură constituțională există între două sau mai multe autorități și poate privi conținutul ori întinderea atribuțiilor lor decurgând din Constituție, ceea ce înseamnă că acestea sunt conflicte de competență, pozitive sau negative, și care pot crea blocaje instituționale.*”

În jurisprudența sa, instanța de contencios constituțional a mai statuat că textul art.146 lit. e) din Constituție „*stabilește competența Curții de a soluționa în fond orice conflict juridic de natură constituțională ivit între autoritățile publice, iar nu numai conflictele de competență născute între acestea*” (Decizia nr.270 din 10 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.290 din 15 aprilie 2008). Prin urmare, noțiunea de conflict juridic de natură constituțională „*vizează orice situații juridice conflictuale a căror naștere rezidă în mod direct în textul Constituției*” (Decizia nr.901 din 17 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.503 din 21 iulie 2009, Decizia nr.1525 din 25 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.818 din 7 decembrie 2010, Decizia nr.285 din 21 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.478 din 28 iunie 2014).

Având în vedere circumstanțierea realizată în jurisprudența citată, cu privire la atribuția conferită Curții Constituționale de art.146 lit.e) din Constituție, solicităm Curții Constituționale să constate că aspectele sesizate în prezenta cerere întrunesc elementele constitutive ale unui conflict juridic de natură constituțională între Parlamentul României - Senat, pe de o parte și Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Urmărire Penală și Criminalistică, pe de altă parte.

II. Prezentarea situației de fapt

Agencia Națională de Integritate a transmis la data de 24 februarie 2017 domnului Călin Popescu-Tăriceanu în calitate de președinte, la acea dată, al Senatului și, spre știință, domnului Șerban Nicolae, președinte al Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări, Raportul de evaluare nr. 30367/G/II/15.06.2012, referitor la starea de incompatibilitate a domnului senator Marciu Ovidiu Cristian Dan, precum și Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr.949/04.03.2015, prin care Raportul său de evaluare a rămas definitiv. Prin aceeași adresă, președintelui Senatului i se solicită să ia act de situația de încetare de drept a mandatului domnului senator Marciu și, în consecință, să supună votului plenului Senatului încetarea mandatului de senator al acestuia și declararea vacanței unui loc de senator.

Adresa primită din partea Agenției Naționale de Integritate este înregistrată la cabinetul președintelui Senatului la data de 2 martie 2017 și, potrivit rezoluției acestuia de la aceeași dată, se transmite biroului permanent al acestei Camere spre analiză și soluționare.

În ședința biroului permanent al Senatului din data de 6 martie 2017, membrii acestuia au luat act de adresa Agenției Naționale de Integritate și au cerut comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări "...să elaboreze un punct de vedere, astfel încât Biroul permanent să poată decide cum va proceda în continuare".

Comisia permanentă de specialitate a Senatului, astfel sesizată de biroul permanent, potrivit art.69 lit.d) din regulamentul acestei Camere, desfășoară o serie de activități parlamentare (dezbateri pe marginea Raportului de evaluare al ANI, audieri, examinarea unor documente), solicită informații și clarificări din partea Agenției respective, invită în mod repetat pe președintele acesteia sau pe un reprezentant al său la ședințele sale, pentru a aduce clarificări legate de adresa Agenției Naționale de Integritate transmisă președintelui Senatului și înregistrată la data de 2 martie 2017.

Între Comisia juridică permanentă de specialitate a Senatului și Agenția Națională de Integritate se poartă o corespondență oficială, în legătură cu adresa acesteia din data de 24 februarie 2017, Agenția cerând imperios președintelui comisiei respective, "să supună votului plenului camerei adoptarea hotărârii prin care se vacantează locul de senator al domnului Marciu Ovidiu Cristian Dan, ca urmare a faptului că Raportul de evaluare nr.30367/G/II/15.06.2012 a rămas definitiv prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr/949/04.03.2015". În acest fel, Agenția Națională de Integritate încălcând dispozițiile constituționale referitoare la nulitatea mandatului imperativ, exercită presiuni directe asupra unei comisii permanente a Senatului, forțând-o să se conformeze concluziilor pe care aceasta le-a formulat în raportul său de evaluare din 2012, rămas definitiv prin decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție din 2015, decizie emisă anterior validării mandatului de senator al domnului Marciu în 2016.

Este evident că acest comportament contravine și principiului colaborării instituționale loiale între autoritățile publice, instituit cu forță imperativă tuturor autorităților publice de către Constituție, precum și jurisprudenței Curții Constituționale care a decis într-o cauză soluționată anterior, că, potrivit prevederilor Legii nr.176/2010,

Agencia Națională de Integritate, prin raportul său de evaluare, nu poate constata decât starea de incompatibilitate în care se află un senator, fără a avea competențe cu privire la dispunerea încetării calității de senator, domeniu în care numai Senatul are competență (Decizia nr.972 din 21 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.800 din 28 noiembrie 2012).

Prin încălcarea gravă a principiului separației celor trei puteri ale statului, consacrat în dispozițiile art.1 alin.(4) din Constituție, Secția de Urmărire Penală și Criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a dispus în scris printr-o ordonanță, la data de 27 martie 2019, ca în interesul urmăririi penale, Senatul României – Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări să predea, până la data de 10 aprilie 2019 *"copii certificate ale actelor întocmite și prezentate cu ocazia ședințelor în care a fost dezbătută solicitarea nr.2519 din data de 24 februarie 2017 (reiterată și prin adresele nr. 5281 din data de 18 aprilie 2017 și nr.6238 din data de 9 mai 2017) a Agenției Naționale de Integritate"*. Prin aceeași ordonanță s-a dispus ca predarea înscrisurilor solicitate să se efectueze până la data de 10 aprilie 2019, la grefa Secției de Urmărire Penală și Criminalistică, sub luare de dovadă.

O altă imixtiune în activitatea Senatului constă în scrisoarea Ministerului Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție din data de 10 ianuarie 2019 și adresată Senatului României, prin care solicită să-i fie comunicat modul de soluționare a cererii Agenției Naționale de Integritate din 24 februarie 2017, de încetare a mandatului domnului senator Marciu, ca urmare a rămânerii definitive a Raportului de evaluare prin care s-a constatat încălcarea de către acesta a regimului juridic al incompatibilităților parlamentare.

Ținem să menționăm că după validarea mandatului domnului senator Marciu Ovidiu nu a fost întreprinsă nicio procedură vizând incompatibilitatea acestuia ca membru al Senatului.

III. Admisibilitatea cererii

În conformitate cu dispozițiile art.146 lit. e) din Constituție, Curtea Constituțională "soluționează conflictele juridice de natură constituțională între autoritățile publice". În acest sens, Curtea a decis în jurisprudența sa că autorități publice care ar putea fi implicate într-un conflict juridic de natură constituțională sunt numai cele cuprinse în Titlul III din Constituție, și anume: Parlamentul, alcătuit din Camera Deputaților și Senat, Președintele României, ca autoritate publică unipersonală, Guvernul, organele administrației publice centrale și ale administrației publice locale, precum și organele Autorității Judecătorești. (Decizia Curții Constituționale nr.972 din 21 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial nr.800 din 28 noiembrie 2012). În ceea ce privește subiectele de sezină, Curtea Constituțională a reținut că în temeiul art.146 lit. e) din Constituție poate fi sesizată la cererea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a primului-ministru sau a președintelui Consiliului Superior al Magistraturii.

Astfel fiind, apreciem că cererea de constatare și de soluționare a conflictului între autoritatea legiuitoare, reprezentată de Senatul României și Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Urmărire Penală și Criminalistică, este admisibilă, încadrându-se în definițiile date de Curtea Constituțională în jurisprudența citată, noțiunii de *"conflict juridic de natură constituțională"*.

IV. Temeinicia cererii

Faptele concrete expuse în prezenta cerere dovedesc existența unui conflict juridic de natură constituțională între Parlamentul României - Senatul și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Urmărire Penală și Criminalistică – componentă a Ministerului Public, determinat de declanșarea unei proceduri de urmărire penală a unui membru al Senatului României în legătură cu cererea Agenției Naționale de Integritate de constatare a încetării de drept a unui mandat de senator, pentru o incompatibilitate anterioară procesului electoral din 2016, precum și de controlul exercitat asupra unei comisii permanente, **chiar în timpul în care aceasta derula activități parlamentare din însărcinarea biroului permanent.**

În legătură cu cele arătate, semnalăm următoarele aspecte din care rezultă în mod evident existența conflictului juridic de natură constituțională între cele două autorități publice menționate:

I. Probleme de fond

1. Începerea urmăririi penale împotriva președintelui Senatului pornește de la înțelegerea greșită de către Ministerul Public a poziției sale în conducerea acestei Camere și de la confuzia între atribuțiile pe care Regulamentul Senatului i le conferă și atribuțiile biroului permanent al Senatului, ca unic organ intern de conducere al Camerei respective, în ceea ce privește procedura de constatare a incompatibilităților parlamentare și de încetare a calității de senator.

2. Concret, președintele Senatului este învinuit că nu ar fi dat curs solicitării ANI, înregistrată la biroul președintelui Senatului la data de 02. 03.2017, de a lua act de încetarea mandatului de senator al domnului Marciu Ovidiu Cristian Dan și de a supune votului plenului Senatului, adoptarea hotărârii de declarare a vacanței locului de senator al domnului Marciu, ca urmare a faptului că ÎCCJ a confirmat prin decizia nr.949/04.03.2015, raportul de evaluare al ANI, întocmit la 15 iunie 2012, prin care s-a constatat starea de incompatibilitate a acestuia în raport cu mandatul său de consilier județean.

3. În realitate însă, primind solicitarea de declanșare a unei proceduri parlamentare referitoare la constatarea stării de incompatibilitate a unui membru al Senatului, președintele acestei Camere a transmis solicitarea menționată, biroului

permanent, singurul organism parlamentar competent să inițieze procedura respectivă.

4. Biroul permanent al Senatului nu avea cum să se pronunțe asupra solicitării Agenției Naționale de Integritate, fără să cunoască în amănunt conținutul juridic al raportului de evaluare întocmit de aceasta. De aceea biroul permanent al Senatului a sesizat comisia juridică și i-a cerut să prezinte un punct de vedere referitor la situația juridică a domnului senator Marciu.

5. Regulamentul Senatului nu conferă președintelui acestuia o competență decizională specială pentru constatarea stării de incompatibilitate a unui senator și pentru vacantarea mandatului. În această privință, competența revine biroului permanent.¹ Aceeași competență a biroului permanent al unei Camere a Parlamentului, în materie de constatare a stării de incompatibilitate a unui deputat sau senator, este prevăzută și în art.17 din Legea nr.96/2006 privind statutul deputaților și al senatorilor.

6. Domnul senator Marciu a obținut mandatul în urma alegerilor parlamentare din 2016, iar mandatul său a fost validat cu respectarea tuturor condițiilor prevăzute în regulamentul Senatului. În condițiile în care instanța supremă a confirmat în 2015 Raportul de evaluare întocmit de ANI în 2012 în privința situației de incompatibilitate în care se afla domnul Marciu în perioada în care a avut calitatea de consilier județean (2008-2012), ar fi trebuit ca ANI să se adreseze Biroului Electoral Central pentru a-i aduce la cunoștință decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție din 2015 sau să ceară în 2016 Senatului, să nu valideze mandatul de senator obținut de acesta.

7. În cazul senatorilor și deputaților care au fost validați, mandatul nu mai poate fi pierdut. Hotărârea de validare a mandatului de parlamentar are caracter definitiv. Asupra acesteia, Camera care a aprobat-o nu mai poate să mai revină, sub nici un motiv.

8. Legea nr.96/2006, invocată de Secția de Urmărire Penală și Criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în Ordonanța din 8 aprilie 2019, reglementează încetarea mandatului de deputat sau de senator pentru motive de incompatibilitate între două funcții sau activități desfășurate concomitent și prevede, în acest sens, data încetării mandatului parlamentar al persoanei în cauză, în funcție de circumstanțele date. Concret, art.7 alin.(2) lit. c) din Legea nr.96/2006 prevede că mandatul parlamentar încetează datorită incompatibilității "la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești prin care se respinge contestația la raportul Agenției Naționale de

¹ Art.192 alin.(1) din Regulamentul Senatului prevede că "Senatorul care se află în una dintre incompatibilitățile prevăzute la art.190 sau în alte legi speciale va informa în scris, în termen de 15 zile, Biroul permanent despre această situație". Același regulament prevede în art.194 că "orice stare de incompatibilitate survenită în timpul exercitării mandatului de senator trebuie adusă la cunoștința Biroului permanent, în scris, și în termen de 30 de zile de la data intervenirii acesteia".

Integritate prin care s-a constatat incompatibilitatea”. Legea nr.96/2006 prevede, totodată, în alineatul (4) al aceluiași articol, că în ipoteza reglementată în art.7 alin.(2) lit. c), *”președintele Camerei ia act de situația de încetare a mandatului de deputat sau de senator și supune votului plenului Camerei din care face parte, adoptarea hotărârii prin care se vacantează locul de deputat sau de senator”*. Aceste prevederi invocate de Ministerul Public în Ordonanța din 8 aprilie 2019, nu sunt însă aplicabile domnului Marciu, întrucât acesta nu mai este consilier județean.

9. Învinuirea adusă președintelui Senatului în dosarul de urmărire penală constă în faptul că **nu a supus plenului Senatului hotărârea de vacantare a mandatului de senator deținut de domnul Marciu Ovidiu Cristian Dan**. După cum rezultă, însă, cu claritate din art.7 alin.(4) din Legea nr. 96/2006, singura atribuție și obligație legală parlamentară ce revenea președintelui Senatului, constă în a lua act de situația prezentată în cererea adresată de ANI referitoare la cauza de încetare a mandatului de senator al domnului Marciu și de a sesiza biroul permanent, pentru ca acesta să dispună continuarea procedurii prevăzute în regulamentul Senatului.

10. După cum se poate constata, filosofia Legii nr.96/2006 referitoare la constatarea încetării mandatului de senator și, respectiv, la vacantarea acestuia, cuprinde două faze diferite, în derularea cărora au atribuții distincte atât președintele Camerei cât și biroul permanent al acesteia. Deși Legiuitorul prevede în art.7 alin.(4) din Legea nr.96/2006 că președintele Camerei legislative ia act de încetarea mandatului și supune votului plenului adoptarea hotărârii de vacantare a mandatului parlamentar, aplicarea textului legal presupune un act unilateral al președintelui Camerei, de luare la cunoștință a unei situații juridice și, în continuarea acestuia, exprimarea unui vot politic în plen, ca orice alt senator, provocat, însă, de biroul permanent, prin includerea operațiunii de votare pe ordinea de zi a unei ședințe a Senatului. Arătăm, în acest sens, că potrivit cutumei parlamentare, **președintele Senatului nu are dreptul să supună direct votului plenului, nicio hotărâre sau un alt act, fără ca biroul permanent să-și exprime în prealabil un punct de vedere cu privire la oportunitatea deciziei respective**. Această filozofie a Legiuitorului se bazează pe realitatea că Senatul este un corp politic în care se confruntă interese și ideologii politice diferite. Acesta este motivul pentru care președinții Camerelor nu sunt și organe de conducere ale acestora. Orice decizie care este adoptată de Camerele legislative reflectă configurația politică a acestora. Aceasta este o condiție a democrației parlamentare în orice stat de drept. În plus, biroul permanent întocmește proiectul ordinii de zi cu aprobarea comitetului liderilor grupurilor parlamentare.² Așadar, **președintele Senatului nu are dreptul de a supune direct, din voință proprie, plenului acestei Camere, votarea unei hotărâri parlamentare de vacantare a unui loc de**

² Art.88 alin.(2) din Regulamentul senatului stabilește că „Materialele supuse dezbaterii Senatului sunt cuprinse în proiectul ordinii de zi și în programul de activitate a Senatului, întocmite de către Biroul permanent cu aprobarea Comitetului liderilor”.

senator. În biroul permanent, fiecare membru al acestuia are dreptul să facă propuneri și fiecare propunere se adoptă cu votul deschis al majorității membrilor prezenți.

11. Sesizată fiind de biroul permanent al Senatului la data de 6 martie 2017 cu examinarea solicitării ANI și întocmirea unui punct de vedere pe marginea acesteia, în baza căruia biroul urma să continue procedura prevăzută de regulamentul Senatului pentru constatarea încetării mandatului domnului senator Marciu și vacantarea locului de senator deținut de acesta, comisia juridică analizează raportul de evaluare întocmit de ANI, îl audiază pe senatorul în cauză, căruia îi cere și un punct de vedere în legătură cu solicitarea ANI, iar la data de 26 mai 2017 trimite Agenției Naționale de Integritate o documentație, cerându-i, totodată, să transmită comisiei un punct de vedere, astfel încât ”în perioada imediat următoare comisia să poată realiza o analiză temeinică asupra invocatei situații de incompatibilitate a senatorului, în vederea adoptării unui raport”.

12. Între comisia juridică a Senatului și ANI se desfășoară o intensă corespondență, comisia invitând în repetate rânduri pe președintele ANI sau pe un reprezentant al acestuia, să participe la ședințele comisiei pentru a clarifica unele aspecte rezultate din dezbaterile ce au avut loc în legătură cu cererea ANI și din documentația depusă de senatorul Marciu. **La repetatele invitații din partea comisiei, conducerea ANI refuză să răspundă, ceea ce dovedește o încălcare din partea acestei autorități publice, a principiului colaborării instituționale loiale și chiar o desconsiderare a rolului constituțional al unei comisii parlamentare, investită cu atribuții de putere suverană.** Nu acesta este comportamentul unei instituții publice într-un stat de drept față de instituția Parlamentului!

13. Potrivit autonomiei organizatorice și funcționale a Parlamentului și a Camerelor sale legislative, consacrată de art.64. alin.(1) din Constituție și extinsă și la nivelul comisiilor parlamentare, comisia juridică a Senatului, investită de biroul permanent la data de 6 martie 2017 să efectueze o analiză a adresei transmise Senatului de către ANI și să prezinte biroului permanent un punct de vedere specializat, are, potrivit regulamentului Senatului și cutumei parlamentare, dreptul de a-și organiza și desfășura activitatea după reguli proprii, desigur, fără a nesocoti sau încălca Constituția și regulamentele parlamentare.³ Este inadmisibil să se impună unei comisii parlamentare, de

³ În Decizia nr.972 din 21.11.2012, Curtea Constituțională a reținut că ”Autonomia regulamentară de care beneficiază cele două Camere ale Parlamentului, în temeiul dispozițiilor constituționale prevăzute de art.64 alin.(1) din Constituție, le dă dreptul acestora de a dispune cu privire la propria organizare și procedurile de desfășurare a lucrărilor parlamentare. În aceeași decizie se arată că ”Senatul în virtutea autonomiei parlamentare, poate constata, potrivit procedurii interne, atât starea de incompatibilitate, care este prevăzută de lege și de regulament, cât și încetarea de drept a mandatului de senator și vacanța locului respectiv”. Sunt relevante considerentele Curții în baza cărora aceasta a pronunțat decizia menționată. Potrivit jurisprudenței Curții, ANI după adoptarea raportului său de evaluare a stării de incompatibilitate a unui parlamentar nu mai are nicio competență cu privire la dispunerea încetării calității de senator (s.n. D A) De aceea, constată Curtea, ”după parcurgerea procedurii prevăzute de lege, devin din nou incidente prevederile Regulamentului Senatului, raportul de evaluare, alături de hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă constituind temeiul adoptării hotărârii Senatului prin care se constată încetarea de drept a mandatului de senator și vacanța locului respectiv”.

către o altă autoritate publică, respectiv, Ministerul Public prioritizarea lucrărilor comisiei. Acesta este și o explicație a faptului că în Senat nu s-a putut da o rezolvare rapidă unei cereri adresate acestuia de către ANI. De aceea, pare curioasă și chiar de neînțeles graba cu care ANI a intervenit direct în activitatea Senatului pentru soluționarea rapidă a cererii sale.⁴ Aceste intervenții sunt cu atât mai grave, cu cât sunt menționate de Ministerul Public pentru a culpabiliza atât comisia juridică a Senatului cât și acesta în ansamblul său.⁵ Este evident că Agenția Națională de Integritate a intenționat prin aceste solicitări repetate să-și acopere propria culpă de a nu se fi adresat printr-o solicitare similară, înainte de validarea mandatului de senator al domnului Marciu.

14. Tot ceea ce se reproșează președintelui Senatului, în legătură cu cererea ANI, se referă la activitatea parlamentară propriu-zisă și, implicit, la mai multe proceduri de vot la care acesta a participat în calitate de membru al biroului permanent al Senatului. Din acest punct de vedere, devin incidente dispozițiile art.72 din Constituție, potrivit cărora "deputații și senatorii nu pot fi trași la răspundere juridică pentru opiniile politice și voturile exprimate în exercitarea mandatului". Regimul protecției legale a mandatului parlamentar este de rang constituțional și orice atingere adusă acesteia reprezintă o încălcare gravă a democrației parlamentare.

15. Ancheta penală este o imixtiune a Ministerului Public - Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Urmărire Penală și Criminalistică, în activitatea Senatului și încalcă principiul legalității și cel al imparțialității activității procurorilor, consacrate în art.132 alin. (1) din Constituție.

16. Potrivit art.69 alin.(1) din Constituție, deputații și senatorii se află în serviciul poporului, iar activitatea lor parlamentară este subsumată în ansamblul ei realizării voinței politice și a intereselor națiunii, corespunzătoare rolului Parlamentului. Din această perspectivă se înțelege că orice activitate a deputaților și senatorilor corespunzătoare Constituției, legilor subsecvente acesteia, regulamentelor și cutumei parlamentare, sunt scoase de sub incidența altor puteri ale statului. Senatorii și deputații nu pot fi subiecți activi ai infracțiunii de abuz de putere și de uzurpare de calități oficiale, dacă activitatea lor este subsumată rolului constituțional al Parlamentului și respectă prevederile regulamentare. Probele existente la dosar dovedesc că întreaga procedură parlamentară s-a derulat cu respectarea tuturor regulilor democratice de transparență și sollicitudine față de cererea trimisă Senatului de către ANI. De asemenea, din stenograma ședinței biroului permanent din data de 6 martie 2017, rezultă că **toți membrii biroului permanent al**

⁴ Așa cum se arată în Decizia Curții Constituționale nr.972/2012, după adoptarea raportului de evaluare, ANI nu mai are un rol activ. În cazul contestării la instanța competentă a raportului său, ANI va aștepta soluția instanței, după care, dacă decizia îi este favorabilă, va solicita Camerei interesate să procedeze în sensul deciziei respective.

⁵ În Ordonanțele Secției de Urmărire Penală și Criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă ÎCCJ din 8 aprilie 2019 și, respectiv, 10 octombrie 2019 se arată că "Agenția Națională de Integritate a reiterat solicitarea sus-menționată (este vorba de adresa ANI din 24 februarie 2017 prin care se solicita Senatului să ia act de încetarea mandatului de senator al domnului Marciu, n.n R.-M. C), și prin adresele nr.5281 din data de 18 aprilie 2017 și nr.6238 din data de 9 mai 2017".

Senatului, indiferent de apartenența lor politică, au fost în unanimitate de acord cu această procedură.

II. Concluzie:

Rezultă cu evidență caracterul neîntemeiat al procedurii de urmărire penală a președintelui Senatului. De asemenea, este inadmisibil să se solicite unei comisii permanente documente în timpul derulării unei proceduri parlamentare și să i se stabilească ordinea de prioritate a lucrărilor sale.

Este evident, totodată, că Ministerul Public - Parchetul de pe lângă ÎCCJ – Secția de Urmărire Penală și Criminalistică, continuând să instrumenteze dosarul de urmărire penală împotriva unui senator, nu face altceva decât să se interfereze ilegal în activitatea Senatului, afectându-i rolul, misiunea și autonomia organizatorică și funcțională conferite de Constituție. Se constată, astfel, un comportament instituțional neloial din partea unei structuri a Autorității Judecătorești, prin care se încalcă grav principiul constituțional al separației puterilor în stat și principiile statului de drept.

Solicitarea de documente de către Ministerul Public printr-o structură specializată a acestuia este un amestec grav în activitatea Senatului, de natură să dea naștere unui conflict juridic de natură constituțională. Cum documentele unei comisii parlamentare nu pot face obiectul unui control din partea altei autorități publice, este clar că prin solicitarea de documente cu caracter parlamentar de către o structură a Ministerului Public, s-a născut un conflict juridic de natură constituțională între Parlament și autoritatea publică respectivă.

Față de cele arătate, considerăm că există temeiuri de fapt și de drept pentru sesizarea Curții Constituționale a României pentru a constata existența unui conflict juridic de natură constituțională între Parlament, reprezentat prin Senatul României și Ministerul Public - , conflict generat de imixtiunea acestei din urmă autorități publice în activitatea parlamentară a Senatului.

În consecință, cerem plenului Curții Constituționale:

1. Să constate existența unui conflict juridic de natură constituțională între Parlamentul României - Senatul, pe de o parte, și Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Urmărire Penală și Criminalistică pe de altă parte;

2. Să constate cauza conflictului: Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Urmărire Penală și Criminalistică și-a arogat competența de urmărire penală a unui senator, în afara cadrului constituțional și legal pentru o astfel de procedură;

3. Să statueze ca, pe viitor, structurile judiciare ale Ministerului Public să-și circumscrie competența la cadrul constituțional și legal prevăzut pentru funcționarea acestora.

Cu deosebită considerație,

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

Robert-Marius Cazanciuc

